

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการประหยัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอรุณวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อพัฒนาการประหยัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอรุณวิทยา

1.1.2 เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อพัฒนาการประหยัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอรุณวิทยา

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มทดลอง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1) ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอรุณวิทยา

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอรุณวิทยา ได้มาโดยการสุ่มเลือกมาอย่างเจาะจง โดยเลือกชั้น ม.5/4 จากนั้นเลือกนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโดยความสมัครใจ จำนวน 20 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1) แบบประเมินการประหยัด

2) ชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1) ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยประเมินการประหยัดของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบประเมินการประหยัดที่พัฒนาขึ้น เก็บคะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ผู้วิจัยประเมินการประหยัดของนักเรียนกลุ่มทดลอง ด้วยแบบประเมินการประหยัดอีกครั้ง และนำคะแนนที่ได้มาเป็นคะแนนหลังการทดลอง

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้คือ

1) หาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of concordance) จากผู้ทรงคุณวุฒิทางการแนะแนวเพื่อหาประสิทธิภาพชุดด้านความตรงตามโครงสร้างและความตรงตามเนื้อหา

2) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการประหยัดของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการทดสอบค่าที แบบไม่อิสระ

1.3 ผลการวิจัย มีดังนี้

1.3.1 ได้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการประหยัด มีความตรงตามโครงสร้างและความตรงตามเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของชุดเท่ากับ .86 ซึ่งชุดกิจกรรมแนะแนว ชุดกิจกรรมแนะแนวดังกล่าวประกอบด้วยคู่มือผู้ให้บริการที่กล่าวถึงการเตรียมการของผู้ให้และผู้รับบริการ แผนการจัดกิจกรรม 10 กิจกรรม พร้อมทั้งเอกสารประกอบการจัดกิจกรรม และคู่มือการใช้เครื่องมือเพื่อทดสอบก่อนและหลังการใช้กิจกรรม

1.3.2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการประหยัดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. การอภิปรายผล

ผู้วิจัยจึงขอเสนอประเด็นการอภิปรายใน 2 ส่วนดังนี้

2.1 การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการประหยัด ที่มีประสิทธิภาพ

จากสมมติฐานที่ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการประหยัดของนักเรียน ที่พัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องของชุด มากกว่า 0.80 จากผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทางการแนะแนว จำนวน 5 ท่าน ดังตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นได้ว่าชุดกิจกรรมแนะแนว มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความ

สอดคล้องของชุดกิจกรรมแนะแนวที่ 0.86 แสดงว่าชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการประหยัด มีความตรงตามโครงสร้างและความตรงตามเนื้อหา ทั้งนี้ เพราะ

1. มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม
2. มีการสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการที่ชัดเจน
3. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด และพยายามจัดกิจกรรม และใช้เทคนิคในกิจกรรม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนของกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง

2.2 คะแนนการประหยัดของนักเรียน ภายหลังจากทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมากกว่าคะแนนการประหยัดของนักเรียน ก่อนการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการประหยัด ที่พัฒนาขึ้นนี้ เป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกของตนเอง และโดยอาศัยเทคนิคบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง และอภิปรายกลุ่มช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้คิด มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแทรกทัศนคติ ค่านิยมของตนเองในแต่ละกิจกรรมได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

จากการสอบถามผู้ปกครองของนักเรียน พบว่าหลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่มีการใช้เงินที่มีระเบียบแบบแผนมากขึ้น มีพฤติกรรมการประหยัด รู้จักใช้รู้จักจ่าย มีการแบ่งเงินสำหรับใช้จ่าย โดยนักเรียนมีการเก็บออมและและการขอเงินเพิ่มจากที่เคยได้รับลดน้อยลง รู้จักใช้สิ่งของเครื่องใช้ และลดการซื้อของใหม่ในขณะที่ของเดิมยังใช้ได้อยู่อีกทั้งรู้จักปิดน้ำปิดไฟเมื่อเลิกใช้ แสดงว่านักเรียนมีการประหยัดในระดับที่สูงขึ้น

ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ (2542 : 50) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร หลังจากการทดลองพบว่า นักเรียนมีการประหยัดมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขณะเดียวกัน งานวิจัยของอรพิน สุขแจ่ม (2546 : 68-69) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการประหยัดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิชัย ชุมพร กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ภายหลังจากทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการประหยัดมากขึ้นหลังได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการประหยัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีการประหยัดมากกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในการใช้กระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง ในการจัดกิจกรรมแนะแนวนั้น

ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการประหยัคมากขึ้นนั้น สอดคล้องกับการทดลองของ วสุณี รักษาจันทร์ (2538: 82) ได้ศึกษาทดลองเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาไทย โดยวิธีการสอนแบบกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง ภายหลังการทดลองพบว่า พัฒนาการของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงขึ้น และสอดคล้องกับการทดลองของ ปราณี อยู่ประสิทธิ์ (2546: บทคัดย่อ) ทำการทดลองเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการสร้างค่านิยมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทิง จังหวัดสุพรรณบุรี ทำการทดลองกับนักเรียน 19 คน ผลการทดลองพบว่าภายหลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการการสร้างค่านิยม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง กล่าวโดยสรุป จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการทดลอง โดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามกระบวนการทำค่านิยมให้กระจ่าง สามารถเพิ่มพฤติกรรมด้านการประหยัคของตนเองให้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีค่านิยมการประหยัค เป็นพื้นฐานในการสร้างอนาคตที่ดี ทั้งของตนเองและของประเทศชาติในอนาคตต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 **ข้อเสนอทั่วไป** ควรจัดให้มีกิจกรรมสร้างเสริมค่านิยมการประหยัคด้วยวิธีอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดกิจกรรมโฮมรูม , ป้ายสนเทศ, เวนไซค์, วารสารสิ่งพิมพ์ , สอดแทรกในรายวิชาต่างๆ รวมทั้งการเป็นต้นแบบของครูอาจารย์ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน รวมถึงสารคดี บทความว่าด้วยภาวะโลกร้อน เพื่อปลูกฝัง และสร้างเสริมค่านิยมอย่างต่อเนื่อง

3.2 **ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาวิจัย** ควรมีการศึกษาผลจากความคงทนของพฤติกรรมของนักเรียน รวมทั้งการศึกษาวิจัยการพัฒนา สร้างเสริมค่านิยมด้านอื่นๆ ต่อไปด้วย